

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa D. L., R. L.
przeciwko Bank Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 16 grudnia 2025 r.,
na skutek skargi D. L. i R. L. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w
Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 3685/23 i Sądem Okręgowym w Warszawie
w sprawie o sygn. XXVIII C 1862/21,

**przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu
w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 listopada 2025 r. D. L. i R. L., reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, na podstawie art. 4 ust. 1a i 1b, art. 5 ust. 2 i art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), wnieśli do Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę na przewlekłość postępowania w sprawie VI ACa 3685/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość, „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Analiza wskazanej w skardze na przewlekłość podstawy prawnej żądania, jak również uzasadnienia skargi i podnoszonych w niej okoliczności wskazuje, że skarżący kwestionują sprawność postępowania zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt XXVIII C 1862/21, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 3685/23, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[r.g.]

